

Příliš pozdě

Technický scénář

Autoři:

Václav Návrat
Jan Burdych

Hlavní postavy:

Ludvík Vávra

27 let. Normální, pohodový kluk, povoláním programátor. Práci se věnuje hodně, ale ne kvůli penězům, nýbrž proto, že má mizerný soukromý život, prací tak uniká před samotou. Již mnoho let nemá přítelkyni a nevede sexuální život, kamarádi si kvůli tomu již z něj začínají dělat legraci. Oblečením je takový rozvláčný, nijak nápadný, prostě přesně takový jako jeho život.

Šárka Adámková

25 let. Hodná holka, až moc, moc hodná holka. Povoláním zdravotní sestra, což přesně vyjadřuje její postoj k životu. Pomáhá lidem, je otevřená, vstřícná, dobrosrdečná a nezištná. Měla pár nevydařených vztahů s muži a nyní již se do něčeho jen tak nežene, hledá partnera na celý život, vážnou známost. Chce mít děti. Nemá mnoho kamarádek, žije spíš osamocně. Oblečením naprostý standard, žádné výstřelky. Má delší vlasy.

Tomáš Přísavka

21 let. Takové to mladé „hovádko“. Bohatí rodiče, dostatečný přísun peněz, žádné problémy, jen zábava. Student vysoké školy, původem z Ostravy. V jeho mluvě je znatelný ostravský přízvuk. Jeho současným největším koníčkem jsou auta, především tuning. Rád se s autem předvádí, miluje rychlou jízdu a pravidelně se účastní nelegálních závodů v okolí Brna. Oblečením totální „trendák“.

Lokace:

N – standardní nemocniční prostředí

H – hospoda. Podnik trochu na úrovni. Oblíbený, většinou plně zaplněný. Např. Potrefená Husa

B – Ludvíkův byt. Poměrně prostorný, světlý. Bydlí s kamarádem, ale každý má svůj pokoj

E – exteriér - město

P1 – park. V noci. Střídají se světlá místa osvětlená lampou a místa strašidelně tmavá

Z – místo konání tajného závodu. Zde je několik upravených aut a spousta mladých lidí kolem nich.

P2 – park. Pěkný den, všude rozkvetlé stromy. Z okolí na nás dýchá pozitivní dojem.

záběr	lok.	typ	obraz	dialogy	hudba
			Úvodní titulky. Jako pozadí záběry z nočního Brna. Titulky se objevují ještě v dalších čtyřech záběrech		Po dobu titulků hraje výrazná hudba
	E	C	Ludvík jde po noční ulici do hospody, kde má sraz se svým kamarádem. Jde sám, tváří se poněkud zamyšleně a ustaraně. Na sraz se mu až zase tak moc nechce, ví totiž, že kamarád, kterého dlouho neviděl, je trochu frajírek a rýpal a že se do něho asi zase bude navážet. Ludvík má na hlavě kšiltovku.		
	N	PC	Šárce pomalu končí její směna v nemocnici, jde po chodbě, mívá se s MUDr. Hutákem. Huták se na chvíli zlehka dotkne jejího ramene. Šárka odchází chodbou dál.	Š: Budete mě ještě potřebovat pane doktore? H: Pro dnešek je to všechno Šárko. My už to tady zvládnem. Přeji hezký zbytek večera. Š: Děkuji. Vám také.	
	H	C	Ludvík přichází v hospodě ke stolu, kde již sedí jeho úspěšný a frajířkovitý kamarád z Prahy, vydělávající velké peníze. Kámoš je evidentně v dobré náladě, vstává od stolu a bujaře se s Ludvíkem zdraví, ten se chová spíše zdrženlivě. Pak oba usedají a Ludvík si objedná pivo, kamarád ho již má.		
	N	AC	Šárka vchází do sprchy a začíná se po směně před odchodem z nemocnice sprchovat.		
	H	PD	Ludvík s kamarádem se baví o všem možném, na stole již jim stojí několik prázdných sklenic od piva a teď jim	Kamarád: Lúďo, ty ses vůbec nezměnil za těch pár let, co jsme se neviděli. Co teď děláš? Povídej, přeháněj.	Přestala hrát hudba. Jako zvukové pozadí

			<p>číšník přináší panáky. Už jsou opilí a je vidět, že to bude ještě horší.</p>	<p>L: Ále, není to moc slavný. Ze školy mě vyhodili.. Kamarád: Nekecej...ty vole, a kvůli čemu? L: Noo, se budeš smát...kvůli angličtiny. Nedal jsem ji, tak jsem šel. Kamarád: Ty krávo..nestudoval si ale náhodou informu? L: Dyť jo. Ale anglina je povinná. Nedáš a letíš. Kamarád: Tak to je hustý. A co teda děláš teďkom? L: Trčím na pracáku. Občas někomu bokem udělám nějaké stránky a tak. Co u tebe? Vynáší právníčina? Kamarád: Čěče, to je zlatej důl. Teď se ti soudí kde kdo kvůli každé kravině. Předtím by si dali přes držku a tím by to skončilo. Teď to tahaj k soudům. Ale my právníci si nestěžujem.</p>	šum z restaurace
	H	VD	Záběr na kamarádovu levou ruku se zlatýma hodinkama		
	N	C	Šárka vychází ze sprchy a jde si k zrcadlu česat vlasy, je zabalená do ručníku. Kouká na sebe do zrcadla a dělá na sebe grimasy, pak si začne česat vlasy.		
	H	PD	<p>Ludvík s kamarádem jsou už opravdu notně opilí, debata se pomalu stáčí na ženský,</p> <p>Ludvík přitakává</p> <p>Ludvík se přiznává, že už dlouho s žádnou nic nemá a ani s nikým nesouloží.</p>	<p>Kamarád: ...tak jsem to tam s ní normálně dělal na zadním sedadle. Řeknu ti, takhle rozhecovanou holku jsem ještě neměl. A fakt kus. L: hmm Kamarád: Chlape, co je s tebou? Máš vůbec nějakou babu? L: noo, měl jsem... Kamarád: Už ti nestačila, taks ji vykop, co..ty bejku</p> <p>L: ne tak úplně. Jsem jednou přišel domu a jedině,</p>	

			<p>Ludvík se směje, ale moc příjemná mu ta debata není, je mu trapně.</p> <p>Kamarád ho tímto vytáčí, proto raději požádá číšníka o placení, chce už jít domů.</p>	<p>co mi tam po Verči zůstalo byl dopis na rozloučenou Kamarád: počkej, počkej..po Verči? Není to ta zrzka, s kterou si chodil, když jsem tu ještě byl? L: no... Kamarád: Hele, to mi chceš jako říct, že po ní jsi už s žádnou buchtou nic neměl? Jak dlouho už spolu vlastně nejste? L: za týden tomu budou tři roky Kamarád: si snad ze mě děláš kozy...tak nejdřív, že tě vyhodily a teď toto. To si jako s žádnou od té doby nechrápal, jo?</p> <p>Kamarád: Chlape, dyť ti to pomalu leze na mozek. Jsi mladej, tak šukej. To není jak s vínem. Tohle nedozraje. Za chvíli třicet, pak čtyřicítka na krku a potom tvé největší vzrušení bude, když se v lékárně ve frontě na Viagru konečně dostaneš na řadu.</p> <p>L: Nezlób se, ale už je dost pozdě. Zítra vstávám, tak se potřebuju vyspat Kamarád: Joo, OK...jak chceš. Ale věř, že toho tvého abstinování budeš jednou litovat</p>	
	N+E	AC	Šárka vychází z nemocnice a vydává se pěšky na cestu domů. Cestou pozdraví vrátného.		Začíná hrát zvláštní hudba rychlá hudba (např. Chemical Brothers – Out Of Control)
	E	PC	Ludvík se s kamarádem loučí před hospodou, jsou velmi opilí, ale Ludvík je viditelně méně opilý než kámoš, který se jen stěží drží na nohou.		

			<p>Ludvík se mírně pousměje</p> <p>Pak se rozejdou každý jiným směrem a jdou domů. Ludvík si nasazuje kšiltovku.</p>	<p>Kamarád: Tak zdar ty bejku...a pamatuj – kdo nešuká není Čech!</p> <p>L: jasně, měj se...</p>	
	E	AC	Šárka procházející nočním Brnem. Má na sobě světlou (bílou) bundu, tulí se do ní, je ji trochu zima		
	E+P1	C	Ludvík jde ulicí, vchází do parku, sedá si na chvíli na lavičku, protože se mu motá hlava. Nakloní se dopředu a opře si hlavu o ruce		
	P1	PD	Šárka taktéž vchází do parku. Záběr na její nohy a dění před ní. V dálce vidíme Ludvíka zvedajícího se z lavičky, ke kterému míříme.		
	P1	PD	<p>Šárka se potkává s Ludvíkem a jak se míjí, Ludvík ji zničehonic chytne v předloktí za ruku a začne ožraleckou konverzaci na téma, zda by s ním Šárka někam nešla na skleničku.</p> <p>Šárka ho důrazně žádá</p> <p>Ludvík ji pouští</p> <p>Šárka nečeká na odpověď a snaží se co nejrychleji odejít</p> <p>Při odchodu zády k němu opovrženě pronese</p>	<p>L: Slečno, vy jste opravdu pěkná slečna...Víte to?</p> <p>Š: Pusťte mě laskavě, ano?</p> <p>L: Nechtěla by jste zajít s jedním osamělým mužem na skleničku?</p> <p>Š: No, s tebou tak, ne? Vypadáš, že už máš těch skleniček v sobě dost.</p> <p>L: To sice máám, ale jedna by se ještě do mě vešla..tak co, hm?</p>	Hrající hudba se hodně ztiší, ale pokračuje dál

				Š: Ty si ho můžeš tak maximálně vyhonit...ubožáku	
	P1	VD	Záběr do obličeje Ludvíka, ve kterém to vře jako v kotli, je vidět, že se ho to fakt dotklo. Vypadá, že každou chvíli vybuchne.		
	P1	C	Ludvík se otáčí a rozbíhá se za odcházející Šárkou. Vše vidíme pohledem utíkajícího Ludvíka. Nic netušící Šárku Ludvík zezadu chytne za vlasy a povalí ji na zem.		Hudba se zpátky zesiluje
	P1	AC	Scéna znásilnění, v jejímž průběhu záběr končí detailem na zadeček Šárky s tetováním a pomalým ztmavnutím (fade out)		
			Na černém plátně se objeví nápis „Po 7 měsících někde v okolí Brna“, fade-in		Hrající hudba jde do ztracena
	Z	VD	Záběr na černý asfalt s přerušovanou středovou čarou uprostřed.		Začíná hrát hip-hopová hudba
	Z	VC	Kamera se zvedá, blíží se k nám zvuk motorů a po zvednutí kamery do vodorovné polohy projedou kolem 2 tušená auta (každé z jedné strany kamery). V dále vidíme startovací pole a kolem cesty stojící upravená auta a lidi. Kamera projede startovací čarou (jakoby se vrací ke startu z dráhy) a pokračuje kolem aut. Na jedno se otočí a „prohlídne“ si jej. Dostane se až k sexy slečně (Jana) stojící u pěkného auta a mluvící s někým.		Slyšíme nesrozumitelné hlasy lidí v pozadí a občasné vytočení motoru do otáček
	Z	PC	Z dálky přijíždí auto a Jana se otáčí (ze zaostřeného záběru na auto v dále se zaostří na blízký obličej Jany dívající se na přijíždějící auto).		

					Slyšíme přibližující se zvuk motoru
	Z	PD	Ke kameře položené velice nízko k zemi přijíždí auto a s pískotem brzd zabrzdí před kamerou. Auto je natočené levým předním bokem ke kameře. Všimneme si, že auto má ostravskou značku (NJ). Kamera se natočí trochu doprava a vidíme vystupovat Tomáše Přisavku.		V tomto záběru se změní hudba na nějakou rokovou nebo aspoň bude zintenzivnění stávající.
	Z	AC	<p>Tomáš jde pomalu ale jistě k Janě bez ohlížení. Zastaví se u Jany. Člověk, který s ní doteď mluvil, se decentně ztratí, Jana se překvapeně dívá na Tomáše.</p> <p>Jana se snaží něco říct</p> <p>Ale Tomáš ji přeruší</p> <p>Jana opovrženě</p> <p>Jana vyzývavě. Přitom mu provokativně</p>	<p>J: Co tady děláš? Jsem myslela, že od toho zranění už nezávodíš.</p> <p>T: Jo, to jsem taky slyšel. Prý to všude vykládáš. Že už mám strach a dělá mi problém zajet si autem i pro blbé rohlíky.</p> <p>J: Ne, tak...</p> <p>T: Co z toho máš? To stále nemůžeš přenést přes srdce, že už nejsme spolu a konečně mám někoho, kdo dokáže být i věrný. Hm? Být věrný je slovo, co ti nikdy nic neříkalo, že?</p> <p>J: Jo? A co myslíš, že dělá ta tvá kočička zrovna teď, když si tady? Dřepí doma?</p> <p>Tomáš: No rozhodně se někde nemuchluje každou chvíli, co jsem pryč, s mým nejlepším kámošem.</p> <p>J: Cc, no jasně. Víš co, tak když jsi takový drsník a nic tě nerozhodí, proč to nepředvedeš a nejdeš závodit? Třeba bys zase získal zpátky reputaci, jakou jsi tady míval.</p> <p>T: Na reputaci se můžu vysrat. Stejně to jsou všechno samí amatéři a není ani s kým závodit.</p>	Přestane hrát hudba.

			<p>sjede rukou po jeho hrudi</p> <p>Tomáš je tím trochu zaskočen, chvíli váhá</p>	<p>J: A co takhle se mnou, brouku? Nebo máš strach, že by tě porazila bejvalka?</p> <p>T: „OK, jak chceš, sama sis o to řekla“</p>	
	Z	PD	Záběr na oba nasedajících „nažhaveně“ do svých aut. Rozjíždějí se a pomalu jedou ke startu.		Začíná hrát hudba navozující bojovnou atmosféru.
	Z	PC	Kamera stojí ve středu mezi dvěma pruhy cesty asi 3 metry před startovací čarou. Auta přijedou a zastaví u čáry. Do záběru přijde startér závodu, stojí zády ke kameře a ukáže znamení „připravit“.		Slyšíme pravidelné protáčení motoru do otáček
	Z	VD	Kamera si detailně prohlíží auta (např. záběr na pneumatiku apod.)		
	Z	PC	<p>Kamera stojí mezi auty (je vidět přední půlku aut), díváme se na startéra ze předu stále ukazujícího „připravit“.</p> <p>Poté dá znamení „go“. Zpomalený záběr: kola se jemně protočí a auta se rozjedou.</p>		V hudbě bude razantní přechod.
	E	C	Pár záběrů z jízdy aut nočním Brnem. Je zřetelné, že Tomáš má navrch a ztrácí se Janě. Mezi záběry bude tento záběr – auta jedou těsně vedle sebe (tzv. zrcátko na zrcátko) a přibližují se ke kameře. Těsně před kamerou se oddělí a každé projede jinou stranou kolem kamery. Pak záběr z boku na kraji cesty, kde je vidět, že auta se rozdělí a každé z nich projede jinou stranou kolem tramvajového ostrůvku.		
	E	C	Záběr z kabiny na chodce (Ludvíka),		

			který bez ohlédnutí vchází do silnice		
	E	D	Tvář překvapeného a vylekaného Ludvíka		Skřípání brzd a následný tupý náraz. Hudba se zastaví
			Na sekundu tmavá obrazovka		Je slyšet šum nočního města a jemně zvuk motoru stojícího auta
	E	C	Ludvík leží na silnici, na něm i kolem něho je krev, auto stojí opodál nakřivo v cestě, z auta vystupuje Tomáš, nejdříve prohlíží škody na aute, potom jde našťvaně k ležícímu Ludvíkovi.		
	E	PC	Pohled téměř ze země od Ludvíka směrem nahoru. Tomáš stojí u Ludvíka, sprostě mu nadává a kope do něj. Prudce zastavuje i auto Jany. Jana přibíhá k Tomášovi, okřikuje ho a odtahuje od Ludvíka směrem k autu. Ten jí říká, ať se do toho neplete. Přesto se však nechává odtáhnout	T: Kam čumíš kreténe? To tě doma neučili se rozhlídnout než vlezeš na cestu? ... Slyšíš? Mluvím s tebou, debile! J: Tomáši, nech ho být.. T: Jak nech ho být..kvůli tomuhle kreténovi mám celý předek na sračky...	
	E	PC	V tom k Ludvíkovi odkudsi přibíhá Šárka, křičí na Tomáše a taktéž ho odhání od Ludvíka, i jí Tomáš sprostě nadává.	Š: Nechte ho být, copak nevidíte, že potřebuje okamžitě pomoc? T: Drž hubu, krávo. Co se do toho vůbec pleteš...já mu dám co proto, aby měl důvod pro okamžitou pomoc	

			Mezitím Šárka prohlíží zranění Ludvíka, dává ho do stabilizované polohy. Je zřejmé, že Šárka Ludvíka nepoznává. Volá 150.		
	E	AC	Jana domlouvá Tomášovi	J: Hele, vykašli se na to a raději zmizíme. Bůhví, komu ta holka volá. Určitě nestojíš o další průser.	
	E	C	Jana i Tomáš rychle nasedají do svých aut. S pískotem pneumatik se na cestě otočí a odjíždějí. Při pozorování vzdalujících se aut slyšíme roztřepaný hlas Šárky volající záchranku Během telefonátu probíhá fade-out.	Š: Tady Šárka Adámková, potřebuju záchranku na ulici xxx. Leží tady asi 29ti letý muž, kterého srazilo auto...	
	N	C	Záběr nemocničního pokoje, ve kterém leží Ludvík s ovázanou hlavou, rukou, nohou, kamera pak počne jet, projíždí z pokoje ven na chodbu a odtud po chodbě, kde mívá procházejícího MUDr. Hutáka až do sesterny. Šárka mlčky sedí, další dvě sestry se o něčem baví.	Sestra1: ...to ten můj starý zase celý večer seděl u bedny a čuměl na ty propocené blbečky honící se po celém hřišti za kopačkem. Sestra2: Holka, ale oni někteří jsou docela k nakousnutí. Já s tím svým někdy normálně koukám. Jenže on si myslí, že se s ním na to dívám kvůli té pitomé hře...chlapi jsou holt nepoučitelné naivky.	
	N	PC	Sestry si všimnou zamklé sedící Šárky. Šárka se probere ze zamyšlení a otočí se na Sestru2.	Sestra2: Copak vám je, Šárko? Jste v pořádku? Šárka: Ani moc ne. Včera v noci jsem pomáhala jednomu klukovi, kterého srazilo auto a řidič místo	

			<p>Šárka se probere ještě více a je tím evidentně zaskočena. Podívá se na Sestru1</p> <p>Šárka nadšeně</p>	<p>toho, aby mu pomohl, mu ještě začal sprostě nadávat. Takové lidi vážně nepochopím. Sestra1: Noo, možná je to jen shoda náhod, ale včera jsem měla noční a nějakého kluka po srážce auta nám tu přivezli. Měli ho odvézt do Fakultní, ale tam teď mají plno, tak nakonec skončil u nás.</p> <p>Šárka: Myslíte, že bych ho mohla vidět? Na kterém je pokoji? Sestra1: Není na tom zrovna dobře, ale bude v pořádku. Je na mém oddělení, ale pokud chcete, můžete se o něj starat. Pokoj 48.</p> <p>Šárka: Opravdu? Jsem vám moc vděčná. Určitě bude někoho potřebovat.</p>	
	N	C	Šárka odchází ze sesterny za Ludvíkem		
	N	AC	<p>Šárka vstupuje do pokoje, kde leží Ludvík. Sedá si k jeho posteli, hledí na něj, pak ho přikrývá či mu jinak upravuje lůžko. Vtom Ludvík otevře oči a zmateně rozhlíží kolem. Šárka se jemně lekne. Začne probíhat dialog</p> <p>Ludvík si začne uvědomovat souvislosti a v bolestech se snaží posadit. Šárka ho vrací zpátky do ležící polohy.</p> <p>Do toho nakoukává do pokoje MUDr. Huták</p>	<p>L: Kde to jsem? Co se stalo? Š: Jste v nemocnici. Včera v noci vás srazilo auto.</p> <p>Š: Jen ležte. Teď by jste měl hlavně odpočívat.</p> <p>H: Šárko, prosím vás, potřebujeme vás nutně na dvojce. Můžete? Š: Ano, už jdu</p>	

			Stále je naprosto zřejmé, že Šárka Ludvíka nepoznává a on Šárku také ne. Šárka odchází	L: Tak Šárka? Pěkné jméno. Já jsem Ludvík. Š: Těší mě. Ale teď už musím jít a vy musíte odpočívat, ano?	Začíná hrát pomalejší líbivá hudba
	N	PC	Následující sekvence, ze kterých je patrné postupné uzdravování Ludvíka (ubývá mu obvazů apod.) a rovněž jeho postupné sblížení se Šárkou. Končí fade-outem		
	N	AC	Ludvík stojí v pokoji, bokem ke kameře. Je civilně oblečen. V duchu se loučí s pokojem, ve kterém strávil poslední dva týdny. Je na odchodu, když tu se rychle otevřou dveře a v nich mírně udýchaná Šárka. Šárka se ostýchavě pousměje Nastává trapné ticho, kdy ani jeden neví, co má říct. Šárka se rozzáří. Je vidět, že je ráda za tuhle otázku.	Š: Jejda, jsem ráda, že jsem vás ještě stihla. Už jsem myslela, že se s vámi ani nestihnu rozloučit L: Popravdě, také jsem se toho bál... Chtěl bych vám poděkovat, že jste se o mě tak pěkně starala. Kdybych vám to mohl nějak oplatit... Š: To nestojí za řeč.. L: Mohl bych vás aspoň někdy pozvat třeba na café? Š: Proč ne? To je od vás milé L: Co třeba ve středu? Š: To by šlo. V práci končím v sedm večer. L: Takže v sedm před nemocnicí?	Přestala hrát hudba. Je slyšet nemocniční ruch

			<p>Chvilí odmlka. Chystají se k odchodu, ale je vidět, že se ani jednomu nechce</p> <p>Ludvík přemýšlí jestli odejít nebo dát ještě Šárce pusu. Přemůže se a s velkou nejistotou se neklání k Šárce. Ta udělá to samé a dají si letmou pusou na rty. Fade-out.</p>	<p>Š: Dobře, tak platí</p> <p>L: Tak nashledanou a ať vám to tu dneska rychle uteče</p> <p>Š: Děkuji. Mějte se hezky</p>	
			Na černém plátně se objeví nápis „O 3 měsíce později“.		
	P2	C	Šárka a Ludvík běží parkem, smějí se, blbnou spolu, vodí se za ručičky, líbají, je vidět, že spolu chodí.		Začíná hrát romantická hudba
	E	C	Šárka a Ludvík přicházejí ke vchodu do domu, dlouze se políbí a vejdou do dveří. Ty se za nimi zabouchnou.		
	B	PC	Otvírají se dveře do bytu, vstupují Šárka s Ludvíkem. Už při otevírání dveří se vášnivě líbají. Moc nekoukají na cestu. Přesouvají se do pokoje.		
	B	PD	<p>Stojí u postele, stále se líbají. Šárka povalí Ludvíka na postel.</p> <p>Sama padá na něj. Pokračuje mazlení. Překulí se, že Šárka bude pod ním. Ludvík ji začne hladit po bocích, po bříšku. Poté se také pokusí zajet rukou pod kalhoty, načež mu Šárka rychle ruku chytne a dá bokem. Ludvík na to nedbá a zkouší znova. Opět se opakuje to samé.</p> <p>Ludvík přestane s něžnostma a naštvane se začne dožadovat vysvětlení.</p>		<p>Hudba má razantnější přechod</p> <p>Přestala hrát hudba</p>

			Šárka zklamaně	<p>L: Proč? Proč mě vždycky odstrkuješ? Ze začátku jsem to chápal, ale už jsme přeci jen spolu nějaký ten pátek. Nemyslíš, že bychom mohli pokročit na další metu?</p> <p>Š: To ti jde vážně jenom o ten sex?</p> <p>L: Ne, nejde mi jen o sex. To bych s tebou už asi nebyl několik měsíců, nemyslíš? Ale podle mě, když se dva milují, tak ten sex k tomu patří...</p> <p>Š: Už jsem ti přece vysvětlovala, že to nejde...</p>	
	B	AC	<p>Ludvík se zvedá z postele a upravuje se. Stojí téměř zády ke kameře, před ním vidíme na posteli Šárku. L. mluví čím dál tím více našťavaněji</p> <p>Šárka dá hlavu na polštář a začne brečet. Ludvík zvedne ruce jako gesto, že tuto konverzaci vzdává a odchází do kuchyně. Chvilí ještě sledujeme brečící Šárku</p>	<p>L: Jo, já vím. Zas ten tvůj špatný zážitek, o kterém mi nechceš říct. Přece ale nebudeš celý život držet celibát jen kvůli tomu, že se ti to někdy s nějakým borcem nelíbilo, nebo co já vím</p>	
	B	PD	<p>Ludvík sedí v kuchyni u stolu. Razantními rychlými pohyby si namaže na chleba marmeládu. Pravou ruku má položenou na stole, v ní drží nůž, kterým si mazal chleba. Poprvé se zakousne do krajíce, když se ve dveřích objeví Šárka. Má slzy na krajíčku, jde to poznat i na hlase.</p> <p>Ludvík se dívá na před sebe. Dělá, jako by si ji ani nevšiml.</p> <p>Ludvík se otočí na Šárku</p>	<p>Š: Chceš vědět, jak to teda bylo?</p> <p>L: Dyť je to jedno</p> <p>Š: Ale já ti to chci říct</p>	

				L: Tak povídej	
	B	D	Záběr na obličej Šárky. Sklopí hlavu dolů, váhá, pak ji zase zvedne	Š: Byla jsem znásilněna...	
	B	PC	Kamera stojí u dveří do kuchyně. Vidíme záda Šárky. Ta se jednou rukou opírá o futra. Všimneme si výrazného tetování na jejích bedrech. Ludvík dostane strnulý výraz. Po chvíli pauzy Šárka pokračuje. Ludvík šokovaně	Š: Stalo se to jednou, když jsem se vracela večer z práce a chtěla si zkrátit cestu přes ten park L: Jak je to dlouho? Š: Téměř rok	
	B	D	Rychlý nájezd kamery pod Šárčinou rukou až k Ludvíkovi. Vidíme jeho obličej a pravou ruku držící zvednutý příborový nůž. V Ludvíkovi to vře. Po chvíli pustí nůž. Ten začne padat na zem		V pozadí začíná pískot nebo podobná jednoduchá zvuková linie
	E	D	Záblesk. Začnou se objevovat krátké černobílé úseky znásilnění z Ludvíkovy mysli. Jsou oddělovány záblesky. Poslední vzpomínka je detailní záběr na tetování. Záblesk		Intenzita této zvukové linie vygraduje a náhle skončí
	B	VD	Zpět v bytě. Opět barevně. Záběr na zem. Najednou velice zpomaleně dopadá nůž.		Slyšíme výrazný zvuk dopadnutí kovu na zem
	P1	PD	Záblesk. Ludvík sedící na lavičce večer		

		<p>v parku se lekne a s výkřikem se probudí. Vidíme jej zezadu, jak sebou škubne. Rozhlídne se doprava, zda ho někdo pozoruje. Pak se podívá doleva, když najednou zleva projde Šárka. Pochopíme, že Ludvík na lavičce zaspal a všechno ostatní byl jen sen.</p> <p>Ludvík nechápavě s otevřenou pusou sleduje průchod Šárky zleva doprava.</p>		<p>Začíná hrát závěrečná hudba</p>
		Závěrečné titulky		